

Αγαπητέ μου Στέφανε

Τα έργα σου που είδα χτες μ' έβαλαν σε πολλές σκέψεις.

Βλέπω πως ό,τι δειλά σκεφτόμουνα ήδη από το 1940 για τους νέους, σήμερα είναι μια τρέχουσα αλήθεια.

Η ζωγραφική που ξαναγυρίζει στον εαυτό της και στο παραδοσιακό σχέδιο, είναι κάτι φυσικό, σαν την ιστιοπλοΐα που θα θεωρούσε αυτονόητη την κατάργηση του μοτέρ στα ιστιοφόρα. Η Ζωγραφική βέβαια είναι έκφραση μα είναι και μια τεχνική.

Μέσα στα όρια αυτής της τεχνικής πρέπει να πραγματοποιηθεί η έκφραση αυτή. Απ' το 1900 έως σήμερα η Ζωγραφική ήταν ταραγμένη από την φοβία της καταργήσεώς της από την φωτογραφία που τα ιδανικά της τα είχε αναγγείλει αυτή η ίδια προ πολλών αιώνων.

Φοβία και ανησυχία μήπως χάσει ευκαιρίες. Οι περισσότερες ευκαιρίες, αν όχι όλες, αποδείχτηκαν απατηλές – οι περισσότερες τουλάχιστον.

Και η εμπειρία ενός αιώνα σχεδόν έδειξε πως η καλή Ζωγραφική, ιδίως όταν είναι «φωτογραφική» όπως λένε, χωρίζεται με άβυσσο από την φωτογραφία.

Νομίζω ότι είσαι σε ένα δρόμο καλό, γιατί προσπαθείς να δεις και εργάζεσαι για να αποδώσεις ό,τι βλέπεις σεβόμενος τους κανόνες της Ζωγραφικής τέχνης, που υπάρχουν από πολλούς αιώνες και ελπίζω να εξακολουθήσουν να υπάρχουν για το καλό του ανθρώπου.

Οι κανόνες δεν είναι οι μορφές και τα μοτίβα, που είναι φυσικό και επιθυμητό να αλλάζουν, αλλά κάτι πολύ βαθύτερο και δυσκολοεξήγητο.

Σε χαιρετώ.

Γιάννης Τσαρούχης
Μαρούσι 15.3.82

My Dear Stefanos

Your works that I saw last night got me thinking about many different things.

I see that what I had timidly thought already back in 1940 is a common truth for young people today. Painting that returned to itself and to traditional drawing is something natural, like sailing that would consider it self-evident to remove the motor from a sailboat. Painting is of course expression, but it is also technique.

This expression must realize itself within the boundaries of this same technique. Starting from 1900 until today, painting was troubled by the fear of being suppressed by photography whose ideals the selfsame painting had announced centuries earlier. Fear and apprehension that perhaps opportunities would be missed. Most of the opportunities, if not all of them, proved illusory – most of them at least. And the experience of almost a century has shown that good painting, especially when it is “photographic” as they say, is distinguished by the gulf separating it from photography.

I think you are on a good path because you try to see and to work towards rendering what you perceive respecting the rules of the art of painting that have existed for many centuries and I hope will continue existing for the benefit of man.

Rules are not those forms and patterns that it is natural and desirable they should change, but something far more profound and more difficult to explain.

Yours,

Yannis Tsarouchis
15 March 1982, Maroussi